

Dosarul nr.2ra-159/19

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud: V.Olărescu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Iu.Cotruță, I.Țurcan, N.Simciuc)

Î N C H E I E R E

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Igor Ghenița,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Ghenița
împotriva lui Vladimir Boghiu, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere
Limitată „Automil-Star” cu privire la restituirea sumei în ordine de regres,
împotriva deciziei din 6 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admis apelul declarat de Vladimir Boghiu, casată hotărârea din 21 noiembrie 2017
a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni și pronunțată o hotărâre nouă, de respingere
ca neîntemeiată a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 19 iulie 2016, Igor Ghenița a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Vladimir Boghiu, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere
Limitată „Automil-Star” (în continuare SRL „Automil-Star”) cu privire la
restituirea sumei în ordine de regres.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că la 23 mai
2012, în mun. Chișinău a avut loc accidentul rutier cu implicarea autovehicolelor
de model: Mercedes-Benz 312 D, n/î xxxx, condus de Vladimir Boghiu și Suzuki
Alto, n/î xxxx, ce aparținea cu drept de proprietate lui Ghenadie Calaraș.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție, vinovat de producerea
accidentului rutier și cauzarea prejudiciului material automobilului de model
Suzuki Alto, n/î xxxx a fost recunoscut șoferul automobilului Mercedes-Benz 312
D, n/î xxxx – Vladimir Boghiu care însă nu posedă poliță de asigurare obligatorie
de răspundere civilă.

Din acest considerent, proprietarul automobilului care a fost prejudiciat,
Ghenadie Calaraș a înaintat în adresa Biroului Național al Asigurătorilor de
Autovehicole o cerere de despăgubire, iar ca urmare, Biroul Național al
Asigurătorilor de Autovehicole i-a achitat lui Ghenadie Calaraș în temeiul art. 20
alin. (5) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru
pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006 din mijloacele

Fondului de protecție a victimelor străzii despăgubirea de asigurare pentru daunele cauzate automobilului Suzuki Alto în sumă de 32637,82 lei.

Dat fiind faptul că la momentul accidentului, autovehiculul de model Mercedes-Benz 312 D, n/î xxxx se afla în posesia SRL „Automil-Star”, Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicole a depus într-un alt litigiu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Automil-Star” cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în urma accidentului rutier, care prin hotărârea irevocabilă din 20 mai 2015 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău a fost admisă, fiind dispusă încasarea din contul SRL „Automil-Star” în beneficiul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicole despăgubirea de asigurare în sumă de 32637,82 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 5979,13 lei, iar în total suma de 38616,95 lei.

La rândul său, Igor Ghenița ca proprietar al autovehiculului Mercedes-Benz 312 D, fiind totodată și angajat al SRL „Automil-Star”, pentru a evita unele eventuale conflicte cu angajatorul, a achitat datoria față de Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicole, ceea ce se confirmă prin ordinul de plată anexat la materialele cauzei.

Reclamantul Igor Ghenița a pretins că dispune de dreptul adresării în instanța de judecată a unei cereri de despăgubire în ordine de regres față de persoana vinovată în producerea accidentului rutier, motiv pentru care a fost depusă prezenta cerere.

Igor Ghenița a solicitat încasarea din contul lui Vladimir Boghiu în beneficiul său a sumei de 38616,95 lei în ordine de regres și a cheltuielilor de judecată suportate pe marginea prezentului litigiu.

Prin hotărârea din 21 noiembrie 2017 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni, cererea de chemare în judecată depusă de Igor Ghenița, a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea din contul lui Vladimir Boghiu în beneficiul lui Igor Ghenița a datoriei în sumă de 38616,95 lei și a cheltuielilor de judecată formate din cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 5000 lei, cheltuielile ce țin de expedierea telegramii în sumă de 5,20 lei și cheltuielile cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 1158,50 lei.

Prin decizia din 6 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Vladimir Boghiu, casată hotărârea din 21 noiembrie 2017 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni și pronunțată o hotărâre nouă, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Igor Ghenița a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 22 noiembrie 2018, Igor Ghenița a declarat recurs împotriva deciziei din 6 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea actului judecătoresc contestat ce formează obiectul prezentului recurs, cu menținerea hotărârii din 21 noiembrie 2017 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și în referința asupra cererii de apel anexate la dosar, suplimentar invocându-se că, la examinarea cauzei instanța de apel greșit a constatat că, proprietarul automobilului Igor Ghenița nu poate solicita de la Vladimir Boghiu achitarea în regres deja în beneficiul său a sumei care se solicită a

fi încasată în speță, or, vinovat de producerea accidentului rutier și cauzarea prejudiciului material automobilului de model Suzuki Alto, n/î xxxx a fost recunoscut anume Vladimir Boghiu, ceea ce în opinia sa denotă că anume acesta este obligat să restituie prejudiciu.

Ca urmare, instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de îndeplinire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâre neîntemeiată de respingere ca neîntemeiată a acțiunii, pe când instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 6 iunie 2018 (f.d.90), dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 22 noiembrie 2018 (f.d.102), este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Igor Ghenița în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Ghenița nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Igor Ghenița.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Igor Ghenița, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva